

Naar nu Staten for Sukker er omtrent 10 Ore pr. Pund, ville De se, at en Arbejder ved dette Forslag vil tjene omtrent 2 Kr. om Aaret for sin Familie, medens den velhavende, der forbruger 20 Pund pr. Maaned, vil tjene 24 Kr. om Aaret. Hvis dette nu er rigtigt — og jeg tror, det er rigtigt — ville De se, at naar vi nu her staa for at øve en Velgerning over for de fattige, saa er det en Velgerning, som vi, der ere mere velstaaende, kunne udøve uden at ruinere os selv. Hver Gang den fattige Mand putter 2 Kr. i sin Lomme, stikker den velhavende paa sin Families Begne 24 Kr. i sin. Jeg tror ikke, at den Slags Arbejderreformer ere stiftede til at tilfredsstille de Savn, der føles i vort Samfund. Jeg tror, at dersom vi fra de velhavendes Synspunkt skulde søge at fremme noget, som man kalder Arbejderlove, saa skulde vi indrette os efter det samme Princip, som allerede paa Hermann v. Bremens Tid var anerkendt, nemlig at vi maae det saaledes, at vore Forslag ikke smage af Egennytte. — Naar jeg nu staa og udtaler mig om Sukkertolden og om Sukkerforbruget hos de velhavende og de mindre velhavende, saa er jeg ganske vist trykket af det Savn, vi alle føle, nemlig Sagnet af at kunne tale med fornøden Autoritet, og at vi ikke have Dokumenter liggende paa Bordet, der kunne bevise, at saadan og saadan er det, men ere udsatte for, at Spørgsmaalet skal fortabe sig i en evig Snakken op ad Bæge og ned ad Stolper, hvor den ene sætter sin Paastrand mod den anden, uden at der egentlig kan føres noget Bevis. Jeg er imidlertid saa heldig, at jeg dog kan anføre noget sikkert til Støtte for det almindelige Synspunkt, jeg her gør gældende. Der foreligger nemlig i et af vore Nabolande, Norge, en virkelig Statistik for dette Spørgsmaal. Forholdet mellem Norge og Danmark for Sukkerets Bedkommende er i Almindelighed det, som man ogsaa uden positiv Underretning vilde forudsætte, nemlig at Sukkerforbruget i Danmark er meget større end i Norge. Naar jeg nævne 27 Pund om Aaret pr. Individ i Danmark, saa er Sukkerforbruget i Norge ikke mere end 18 Pund. Dertil kommer, at der i Norge bruges Sirup i en ganske anden Grad end her i Landet. Hvis

man vilde regne Sirupsforbruget fra og holde sig til det egentlige Sukkerforbrug, saa vilde man komme til, at Sukkerforbruget i Danmark ikke er 50 pCt. højere end i Norge, men er dobbelt saa højt. Det er den ene Sagtagelse, som en Sammenligning mellem Norge og Danmark vil føre til. Den anden er den, som jeg ogsaa tror er af den Betskaffenhed, at Forfællelsen mellem Arbejdernes Forbrug og de velhavendes Forbrug i Norge ikke er saa stor som her i Landet. Disse Bemærkninger forudstikker jeg, og jeg skal da anføre Resultatet af den Undersøgelse, som blev anstillet i Fjor, i 1889 — altsaa en meget ny Undersøgelse — i Norge angaaende Forbruget af de forskellige Kolonialvarer. Det var en meget omhyggelig og omfattende Undersøgelse, hvis Resultater ere byggede paa over 8000 udfyldte indkomne Skemaer. Ifølge denne Undersøgelse er nemlig Sukkerforbruget for en Landarbejder eller Husmandsfamilie i Norge 5 Pbd. pr. Individ om Aaret og for de velhavende, de rige Folk i Norge, er det aarlige Forbrug 30 Pbd. pr. Individ. Det vil naaeste undre dem, at vi for en Arbejderfamilie i Norge have faaet 5 Pbd. pr. Individ, medens Sørensens Undersøgelse for en tilsvarende Familie her i Landet kun giver 4 Pbd., men jeg maa gøre opmærksom paa, at der her er en Forskel i Beregningen, som gør, at det ikke stiller sig ganske saaledes, som disse Tal angibe. I den norske Statistik har man nemlig regnet et Barn for et halvt og ikke for et helt Individ, saaledes som man har regnet det her i Landet, og derved er følgende Forbrug i Norge blevet noget større end efter den danske Beregning. Hvis vi gøre Bøge Sørensens Beregning op efter det samme Forhold, vilde Forbruget for en Arbejderfamilie i Danmark ikke blive 4, men 6 Pbd., og Forbruget for de velhavende Familier i Danmark vil ikke blive 48 Pbd. om Aaret, men 60 Pbd. Forholdet i Danmark vilde altsaa blive, ikke, som jeg før sagde, 1:12, men efter denne Beregning vilde det blive 1:10, det vil sige, at en Arbejderfamilie betaler 1 Kr., naar en velhavende Familie betaler 10 Kr. I Norge er Forholdet altsaa det, jeg før sagde, som 1:5. Med andre Ord, en norsk Husmandsfamilie bruger det samme Kvantum i et